

Parafia św. Augustyna

ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa

MSZE ŚW. dzień powszedni: 7⁰⁰, 8⁰⁰, 9⁰⁰, 18³⁰.

niedziela: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18³⁰ i 19⁴⁵.

Spowiedź ŚW. na każdej Mszy św.

Kancelaria: od wtorku do piątku w godz. 9³⁰ - 10⁰⁰; 16⁰⁰ - 17⁴⁵;

tel.: 22-838-30-95 tylko w godz. urzędowania

Konto parafii św. Augustyna: **56 1240 2063 1111 0010 0087 4213**

Niedziela Chrztu Pańskiego

10 stycznia 2021

LITURGIA SŁOWA

Iz 55, 1-11; Iz 12, 2. 3 i 4bcd. 5-6; 1 J 5, 1-9; Mk 1, 7-11

Jan Chrzciciel tak głosił: „idzie za mną mocniejszy ode mnie, a ja nie jestem godzien, aby schyliwszy się, rozwiązać rzemyk u Jego sandałów. Ja chrzcilem was wodą, On zaś chrzącić was będzie Duchem Świętym”.

W owym czasie przyszedł Jezus z Nazaretu w Galilei i przyjął od Jana chrzest w Jordanie. W chwili gdy wychodził z wody, ujrzał rozwierające się niebo i Ducha jak gołębicę zstępującego na Niego. A z nieba odezwał się głos: "Ty jesteś moim Synem umiłowanym, w Tobie mam upodobanie".

— *Oto słowo Pańskie.*

CHRZEST PAŃSKI

W niedzielę po uroczystości Objawienia Pańskiego (w naszej tradycji bardziej rozpowszechniona jest nazwa święta Trzech Króli) przypada święto Chrztu Pana Jezusa. Zamyka ono okres świętowania Bożego Narodzenia. Najstarszej tradycji tego święta należy szukać w liturgii Kościoła wschodniego, ponieważ (pomimo wyraźnego udokumentowania w Ewangeliach) chrzest Jezusa nie posiadał w liturgii rzymskiej oddzielnego święta. Dekretem Świętej Kongregacji Obrzędów z 23 marca 1955 r. ustanowiono na dzień 13 stycznia, w miejsce dawnej oktawy Epifanii, wspomnienie chrztu Jezusa Chrystusa. Posoborowa reforma kalendarza liturgicznego w 1969 r. określiła ten

dzień jako święto **Chrztu Pańskiego**. Pominięto wyrażenie "wspomnienie" i przesunięto jego termin na niedzielę po 6 stycznia.

Teksty modlitw związane ze świętem Chrztu Pańskiego odzwierciedlają bardzo dokładnie przekazy Ewangelii. Podkreślają przy tym związek tego święta z uroczystością Epifanii, czyli Objawienia Pańskiego. Chrystus już jako dorosły, 30-letni mężczyzna, przychodzi nad brzeg Jordanu, by z rąk Jana Chrzciciela, swojego Poprzednika, przyjąć chrzest. Chociaż sam nie miał grzechu, nie odsunął się od grzesznych ludzi: wraz z nimi wstąpił w wody Jordanu, by dostąpić oczyszczenia.

W ten sposób uświęcił wodę.

Jezus rzekł: Jeśli się kto nie narodzi z wody i z Ducha, nie może wejść do Królestwa Bożego. Rzekł również: Kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony, a kto nie uwierzy, będzie potępiony. Wszyscy, którzy otrzymali chrzest zanurzający w Chrystusa – zostali zanurzeni w Jego śmierć, razem z Nim pogrzebani i wkroczyli w nowe życie, jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca. Jako odrodzeni przez wiarę i chrzest – umarliśmy dla grzechu, a żyjemy dla Boga w Chrystusie Jezusie, Panu naszym. Apostoł Piotr napisał: Nawróćcie się i niech każdy z was ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a weźmiecie w darze Ducha Świętego.

Marek Ristau

Opis chrztu Pana Jezusa zostawili nam wszyscy trzej synoptycy. Najszczegółowiej to wydarzenie zrelacjonował nam św. Mateusz.

W dniu chrztu Jezus został przedstawiony przez swojego Ojca jako Syn posłany dla dokonania dzieła zbawienia. Misję Chrystusa potwierdza swym świadectwem Bóg Ojciec. Zamknięte przez grzech Adama niebiosy otwierają się, na Jezusa zstępuje Duch Święty. Z nieba daje się słyszeć jednoznaczny głos:

**Tyś jest mój Syn umiłowany,
w Tobie mam upodobanie.**

Od uroczystego aktu chrztu Chrystus rozpoczął swoją misję nauczycielską, którą św. Piotr, przygotowując do przyjęcia chrztu rodzinę rzymskiego urzędnika Korneliusza, opisał w następujących słowach: "Znacie sprawę Jezusa z Nazaretu, którego Bóg namaścił Duchem Świętym i mocą. Przeszedł On dobrze czyniąc i uzdrawiając wszystkich, którzy byli pod władzą diabła, dlatego że Bóg był z Nim" (Dz 10, 38). Jezus miał wtedy trzydzieści lat, gdyż dopiero od tego wieku zwyczaj żydowski pozwalał występować publicznie przed ludem i nauczać. Uważano, że od trzydziestu lat rozpoczyna się pełnia dojrzałości męskiej. Mówimy o mężczyznach, gdyż kobiety nigdy nie miały prawa zabierać głosu publicznie.

W tym wydarzeniu mamy też pierwsze w historii świata pojawienie się w postaci widzialnej całej Trójcy Świętej: Bóg Ojciec przemawia, Syn Boży jest w postaci ludzkiej, a Duch Święty pojawia się nad Nim w postaci gołębicy (epifania trynitarna).

Św. Jan Apostoł podaje nam miejsce, gdzie miał być Pan Jezus ochrzczony: "Działo się to w Betanii po drugiej stronie Jordanu, gdzie Jan udzielał chrztu" (J 1, 28). Jako dawną Betanię Zajordańską (była bowiem także Betania Przedjordańska ok. 3 km od Jerozolimy, gdzie mieszkał Łazarz z Marią i Martą) wskazuje się dzisiejsze Chirbet el Medesz, gdzie znajduje się potok, wpływający do Jordanu, mający wodę nawet w upalne lata. Tu według biblistów miał się ukrywać kiedyś Eliasza. Tu osiemset lat po nim miał wystąpić Jan Chrzciciel. W pobliżu Jordan jest bardzo płytki, tak że tędy właśnie prowadził szlak ze wschodu na zachód. Wykorzystał tę dogodną sytuację Jan Chrzciciel, aby zwiastować Mesjasza i przygotować na Jego przyjście serca ludzkie.

OBRZĘD POBŁOGOSŁAWIENIA MIESZKANIA, RODZINY, BEZ OBECNOŚCI KSIĘDZA

1. Wszyscy mieszkańcy mieszkania/domu zbierają się w jednym pomieszczeniu przed krzyżem lub obrazem z wizerunkiem świętym.
2. Zapala się świecę. Obecni czynią znak krzyża.
3. Można odczytać fragment Ewangelii św. Łukasza: **Łk 19, 1-10**.
4. Modlitwa mieszkańców:
 - **Panie Jezu Chryste, Ty przyrzekłeś, że gdzie dwóch albo trzech gromadzi się w imię Twoje, tam Ty jesteś pośród nich, zmiłuj się nad nami;**
 - Chryste, Ty przez Mękę, Krzyż i Zmartwychwstanie Twoje uczyniłeś nas współmieszkańcami świętych i domownikami Boga, **zmiłuj się nad nami;**
 - **Panie, Ty przyrzekłeś, że Ojciec Twój wysłucha każdej modlitwy zanoszonej w Imię Twoje, zmiłuj się nad nami;**
 - Panie Jezu Chryste, Ty wstąpiłeś do domu Zacheusza, przybądź i do nas z błogosławieństwem Swoim, który żyjesz i królujesz na wieki wieków. **Amen.**
5. Modlitwa błogosławieństwa domu/mieszkania:
 - Boże, nasz Ojciec, nawiedź ten dom i oddal od niego wszelkie wrogie zasadzki; niech w nim przebywają Twoi święci aniołowie i strzegą nas w pokoju, a Twoje błogosławieństwo niech nam zawsze towarzyszy. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.**
6. Pokropienie wodą święconą pomieszczeń domu.

Rytualne obmycia były znane w starożytności u wielu ludów. Był to zewnętrzny znak wewnętrznej odmiany, żalu za popełnione grzechy i gotowości zadośćuczynienia za nie. Był to krzyk tęsknoty duszy,

aby Bóg w swoim miłosierdziu oczyścił ją z win, jak woda oczyszcza ciało z brudu zewnętrznego, materialnego.

Święto Chrztu Pańskiego z jednej strony objawia nam Jezusa jako umiłowanego Syna Bożego, posłanego przez Ojca w mocy Ducha Świętego dla zbawienia człowieka, z drugiej zaś strony kieruje uwagę na rzeczywistość naszego chrztu. W tym sakramencie bowiem doświadczamy mocy zbawczej Chrystusa, która wyzwala z niewoli grzechów. Zostajemy także napełnieni Duchem Świętym i w ten sposób każdy z nas staje się umiłowanym dzieckiem Bożym. Kościół obchodzi w ten sposób święto narodzin milionów swoich dzieci, którym dała nowe, Boże życie woda chrztu świętego. Istnieje nakaz liturgiczny, aby w Wielką Noc przybrać chrzcielnicę i pokazać ludowi

jako kołyskę jego narodzin dla nieba. Z tej okazji kapłan dokonuje wtedy uroczystego poświęcenia na oczach ludu wody chrzcielnej. Tego dnia powinno się udzielać chrztu wszystkim katechumenom. Temu służy również publiczne odnowienie obietnic chrztu świętego wszystkich wiernych, zebranych w kościele.

Wraz ze świętem Chrztu Chrystusa kończy się liturgicznie okres Bożego Narodzenia. W Polsce jednak jest dawny zwyczaj przedłużania tego czasu do święta Ofiarowania Pańskiego obchodzonego 2 lutego. Dlatego do tego dnia można zachować szopkę w kościele i śpiewać kolędy.

Za: ilg.pl

ŚW. JAN PAWEŁ II NAUCZAŁ

Bądźcie wierni łasce chrztu św.

(...) Dzisiaj przeto mówię do was słowami św. Piotra Apostoła: «Wy (...) jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem [Bogu] na własność przeznaczonym» (1 P 2, 9).

Bóg wezwał was «do przedziwnego swojego światła» w Jezusie Chrystusie, abyście ogłaszali «dzieła Jego potęgi» (por. 1 P 2, 9).

Ta «potęga» – moc Boga żywego objawiła się w waszych dziejach. Objawiła się w tych trudnych czasach, w dziejowych doświadczeniach..., w cierpieniach, zsyłkach i więzieniach, w katorgach i męczeństwie tylu synów i córek waszej ziemi.

Ci wszyscy rodacy dzisiaj są pośród nas. Oni są z nami w mocy Ducha Bożego. I wołają tak jak psalmista:

«Boże naszych Ojców (...). Przywróć nam radość z Twojego zbawienia i wzmocnij nas duchem ochoczym!» (por. Ps 51 [50], 14).

Tak wołają, gdy przemieniły się czasy udręki i wasza ojczyzna wróciła na drogi wolności. Ogromniejąco potrzebą tego «wzmocnienia duchem ochoczym».

Trzeba duchowych narodzin.

To, co przed wiekami zapoczątkował chrzest, musi się stać zaczątkiem duchowego odrodzenia każdego i wszystkich.

(...) Razem z psalmistą wołam: Stwórz, o Boże, w nas wszystkich serce czyste i odnow w naszych piersiach ducha niezwyciężonego! (por. Ps 51 [50], 12).

Serce czyste to sumienie obmyte przez chrzest «Duchem Świętym i ogniem» (Mt 3, 11), który Chrystus Pan przyniósł światu. Bądźcie wierni łasce swego chrztu, umacniajcie ją przez bierzmowanie, ożywiajcie ją Eucharystią i sakramentem pojednania.

Duch niezwyciężony: dziedzictwo pokoleń niech stanie się udziałem tych, którzy żyją współcześnie na waszej ojczyźnie.

Niech się na nowo umocni na fundamencie Chrystusowego krzyża.

Niech odżyje przy Sercu Chrystusowej Matki. Niech każdy syn i córka litewskiej ojczyzny odnajdzie

KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO

1392 Komunia święta w przedziwny sposób dokonuje w naszym życiu duchowym tego, czego pokarm materialny w życiu cielesnym. Przyjmowanie w Komunii Ciała Chrystusa Zmartwychwstałego, "ożywionego i ożywiającego Duchem Świętym", podtrzymuje, pogłębia i odnawia życie łaski otrzymane na chrzcie. Wzrost życia chrześcijańskiego potrzebuje pokarmu Komunii eucharystycznej, Chleba naszej pielgrzymki, aż do chwili śmierci, gdy zostanie nam udzielony jako Wiatyk.

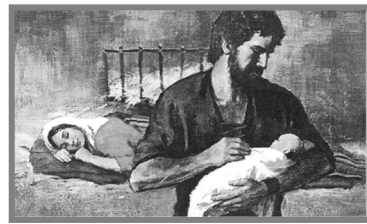
1393 Komunia chroni nas przed grzechem. Ciało Chrystusa, które przyjmujemy w Komunii, jest "za nas wydane"; Krew, którą pijemy, jest "wylana za wielu na odpuszczenie grzechów". Dlatego Eucharystia nie może jednoczyć nas z Chrystusem, nie oczyszczając nas równocześnie z popełnionych grzechów i nie zachowując nas od grzechów w przyszłości:

Ileokroć bowiem spożywać ten chleb albo pić kielich, śmierć Pana głosicie (1 Kor 11, 26). Jeśli głosimy śmierć, to jednocześnie odpuszczenie grzechów. Jeśli za każdym razem Krew wylewa się na odpuszczenie grzechów, powinienem zawsze ją przyjmować, aby ciągle odpuszczała moje grzechy. Ponieważ ciągle grzeszę, powinienem zawsze mieć lekarstwo.

tego Ducha «w głębi swego jestestwa», aby Go przekazać następnym pokoleniom.

Z okazji 150. rocznicy ustanowienia św. Józefa Patronem Kościoła Powszechnego, papież Franciszek ogłosił rok 2021 Rokiem św. Józefa.

Witaj, Opiekunie Odkupiciela i Oblubieńcze Maryi Dziewicy. Tobie Bóg powierzył swojego Syna; Tobie zaufała Maryja; z Tobą Chrystus stał się człowiekiem. O święty Józefie, okaż się ojcem także i nam, i prowadź nas na drodze życia. Wyjednaj nam łaskę, miłosierdzie i odwagę, i broń nas od wszelkiego zła. Amen.

KOMENTARZE DO CZYTAŃ *Przygotowane przez Bractwo Słowa Bożego*

Komentarz do pierwszego czytania.

Pytaniem, jakie stawia nam dziś Pan Bóg, jest pragnienie, konkretne pragnienie Boga. Jesteśmy spragnieni różnego rodzaju rzeczy, próbujemy nadać sens naszemu życiu, a dziś słyszymy, jak Pan Bóg przez proroka Izajasza mówi nam, że to nie działa, że żadna rzecz tego świata nie jest w stanie nas zaspokoić, bo gdzieś w głębi serca ukryte jest pragnienie, które trudno nam zidentyfikować – szukając prawdy, miłości, dobra, sprawiedliwości – szukamy Boga. Bóg chce nam dziś powiedzieć, że On sam to nasze pragnienie zaspokoi za darmo, że nie musimy płacić, musimy tylko świadomie zapragnąć.

Postawmy sobie dziś pytanie, dlaczego nie do końca pragniemy Boga, dlaczego szukamy szczęścia tam, gdzie go nie ma? Dlaczego szukamy zaspokojenia naszego wewnętrznego głodu tam, gdzie go nie znajdziemy? Pan Bóg chce zaspokoić nasz głód, chce napęłnić nas swoją miłością, swoją prawdą, pokojem. Bóg chce dać sens naszemu życiu, ale to my musimy do Niego przyjść.

Komentarz do psalmu

Łącząc treść tego psalmu z treścią pierwszego czytania widzimy, że jeśli odkryjemy w sobie pragnienie Boga i przyjdziemy do Niego, będziemy czerpać ze źródeł zbawienia. W

każdym, kto zaczyna czerpać ze źródeł zbawienia, zaczyna się rodzić pragnienie uwielbiania Boga. Kiedy czerpiemy z Niego życie, prawdę, miłość, sprawiedliwość, dobro, kiedy napełniamy się Jego łaskami, kiedy czerpiemy z krzyża, czerpiemy nowe życie, zbawienie, to chcemy się tym dzielić i pomnażać łaski. Bóg chce nas napęłnić sobą, zaspokoić nasze pragnienie miłości, żeby zaowocowało wielkim uwielbieniem Go w całym naszym życiu.

Komentarz do drugiego Czytania

Często zastanawiamy się, na czym polega miłość do Boga. Wiemy, że Pan Bóg nas kocha i że my powinniśmy miłować Boga. Dzisiejsze słowo daje nam odpowiedź, że miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań. W innym miejscu Pan Jezus mówił, żeby zachowywać Jego naukę, a wtedy On i Ojciec będą w nas mieszkać. Ważne więc jest to, że wchodzimy w relację z Bogiem wtedy, gdy wierzymy, że to, czego On nas uczy jest prawdą i jest dobre dla nas, że wiara w Boga polega na uwierzeniu Bogu. Gdy przychodzimy do Boga z wiarą, ufnością, wtedy w nas coraz bardziej rozpala się świadomość doświadczania życia Bożego i tego, że jesteśmy dziećmi Bożymi, że Bóg chce nas coraz bardziej kształtować, coraz bardziej ubogacać.

Komentarz do Ewangelii. Chrzest Jezusa, to Jego symboliczne zanurzenie się w wodzie, nad którą unosił się Duch, to zanurzenie w Duchu na całe życie, to też misja chrzczenia w Duchu innych. Jezus został napełniony Duchem Świętym i zobaczył rozwierające się nad Nim niebo. Ważne jest, abyśmy słowo, które Pan Jezus usłyszał w momencie chrztu, usłyszeli też jako słowo skierowane do nas, ponieważ niebo, które otworzyło się nad Jezusem, otworzyło się też nad każdym z nas i wciąż pozostaje nad nami otwarte. Przez posługę Jezusa, w sposób szczególny przez Jego mękę, śmierć i zmartwychwstanie, niebo otworzyło się dla nas i staliśmy się dziećmi Bożymi. Do każdego z nas Pan Bóg mówi jak do Jezusa: jesteś Moim dzieckiem umiłowanym i mam w tobie upodobanie. Stworzyłem cię z miłości i dla miłości, mam plan wobec twojego życia. Chce się tobą posłużyć, chce, żeby inni również mogli być Moimi dziećmi, żeby mogli doświadczyć Mojej miłości. Tak, jak Jezus wszedł w to doświadczenie naszej zranionej grzechem ludzkiej natury, tak daje nam w tajemnicy zjednoczenia ze Sobą wejść w doświadczenie bycia dziećmi Bożymi i w tym doświadczeniu wzrastać.

Komentarze zostały przygotowane przez s. M. Tomaszę Potrzebowską CSC

OGŁOSZENIA

1. Dzisiaj przy wyjściu z kościoła można złożyć jałmużnę do puszek na potrzeby biednych.
2. Trwa **Kurs dla Narzeczonych**. Spotkania odbywają się w kaplicy MB – w poniedziałki o godz. 20:00.
3. W środy zapraszamy na **nabożeństwo do MB Nieustającej Pomocy** o godz. 18:00.
4. Dzisiaj rozpoczynamy w Kościele Okres Zwykły, podczas którego nie obchodzi się żadnej tajemnicy Chrystusa lecz wspomina się misterium Chrystusa w jego pełni, zwłaszcza w niedziele.

Prosimy o ofiary na pokrycie kosztów druku gazetki. Bóg zapłać!

Redagują: ks. prał. Walenty Królak oraz Parafianie.

www.swaugustyn.pl

Wydawca: Parafia św. Augustyna, ul. Nowolipki 18, 01-019 Warszawa. 300 egz. Opracowanie biuletynu i druk: lis888@wp.pl